

رئیس جمهوری می گوید به سوالات مجلس پاسخ خواهد داد و عبدالله ناصری به «شهروند» گفت: روحانی در این حضور ناگفته هایش را مطرح خواهد کرد

فرصت طلایی گل برای روحانی

ایران شهر

گزارش «شهروند» از خرید انبوه کالاهای پزشکی توسط بیمارستان ها

دپوی میلیاردي تجهيزات پزشکی

روایت داغ

پیگیری های «شهروند» درباره تبلیغات بدون مجوز نتیجه داد

فدراسیون از بانگ آینده شکایت می کند

رویداد

هر روز چیزهای عجیب تازه ای درباره باغ وحش مشهد کشف می شود

شنا در استخر ببرها

دخل و خرج

نظر کارشناسان درباره تداوم ریزش قیمت ها

عقبگرد طلا و دلار ادامه دار می شود؟

حادثه

ماجرای باورنکردنی پدری که همچنان به دنبال فرزند گمشده اش می گردد

در جست و جوی نوزاد ۳۴ ساله

رویداد

استیضاح های بی در پی وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی چقدر روی دست مجلس خرج می گذارد؟

هر جلسه استیضاح ۹۰ میلیارد تومان

روایت داغ

مادر شهید پسندیده: خواستم مردم به جای غم شادی کنند

کنسرتی متفاوت در سبزوار

طرح امداد رسانی جمعیت هلال احمر برای رسیدگی به آسیب دیدگان از خشکسالی در استان سیستان و بلوچستان آغاز شد

نذرتان قبول!

- کاروان های سلامت از ۱۹ استان کشور راهی ۱۹ شهرستان سیستان و بلوچستان شدند
- در این طرح ۱۲۷۰ مخزن آب برای ۵۰۲ روستا و ۵۰ هزار بسته غذایی یک ماهه برای آسیب دیدگان توزیع می شود
- شما هم می توانید با پیوستن به پویش سراسری «نذر آب» به استمرار این طرح کمک کنید

۲ صفحه

پرچمدار ایران، بازی های آسیایی را از دست داد

شوک به ورزش ایران با پارگی رباط کیمیا

شهروند | همه چیز برای دختر ۲۰ ساله تکواندو ایران خوب پیش می رفت و او دقیقاً زمانی که داشت خودش را برای یک اتفاق بزرگ در زندگی اش آماده می کرد، با بدشانسی عجیبی روبه رو شد. کیمیا علیزاده ملی پوش اعزامی به بازی های آسیایی ۲۰۱۸ در تمرین صبح دیروز تیم ملی دچار آسیب دیدگی عضلانی شد. پس از ارزیابی پزشکی و معاینات تکمیلی و بررسی MRI توسط دکتر رازی مشخص شد که ACL زانوی چپ کیمیا خانواده ها است؟ آیا نباید کمک های مشاوره ای و آموزشی و حتی کمک های دیگر را روانه این وضعیت جهنم گونه کرد تا اعضای خانواده قادر به حل مشکلات خود شوند؟ چگونه می توان تصور کرد که تولیدات و میوه های این جهنم به جامعه سرزیر نشود؟ آیا نام زقوم را شنیده اید؟

پریش اساسی این است که وظیفه و مسئولیت ما و حکومت و مسئولان در برابر چنین نهاد با موقعیت جنگ گونه چیست؟ آیا می توانیم بگوییم این یک مسأله شخصی خانواده ها است؟ آیا نباید کمک های مشاوره ای و آموزشی و حتی کمک های دیگر را روانه این وضعیت جهنم گونه کرد تا اعضای خانواده قادر به حل مشکلات خود شوند؟ چگونه می توان تصور کرد که تولیدات و میوه های این جهنم به جامعه سرزیر نشود؟ آیا نام زقوم را شنیده اید؟ درختی که در جهنم رشد می کند و میوه آن خوراک جهنمی ها است، میوه های این جهنم روی زمین آن قدر هست که به خارج از خانه صادر شود و کل جامعه را کم تبدیل به جهنم کند و همه مردم را مجبور کند که از میوه های آن بخورند!

متأسفانه همه فکر و ذکر ما این است که کمک های مالی را به درمماندگان و فقرا کنیم. البته این کار خوب و ضروری است اگر درست انجام دهیم؛ ولی در یک جامعه جدید کمک های مشاوره ای و حمایت های روانی و روحی و آموزشی برای حل مسائل شاید مهمتر از کمک های مالی و غذایی باشد؛ چون بعید است که کسی از گرسنگی فوت کند، ولی بسیار احتمال دارد که افراد به خاطر نداشتن حالات روحی و روانی سالم خود و دیگران را به کشتن جراحی به شیواچانگ بازگشت.

یادداشت

ز قوم این جهنم!

چند روز پیش خبری منتشر شد که یک زن به اتهام قتل همسرش در شهرک های اطراف تهران بازداشت شده است. هر چند زن مدعی است که شوهرش خودزنی کرده و سابقه خودکشی نیز داشته است. تا اینجا خبر چیز چندان عجیب و غریبی نیست ولی زن در گفت و گو با خبرنگار توضیح می دهد که ۴۰ سال است که از دواج کرده ۴ دختر و چند پسر داشته است. یکی از دخترانش حدود ۱۰ سال پیش با قرص خودکشی کرده، دختر دیگرش نیز سال گذشته در خانه خودکشی کرد. یکی از پسرانش معتاد شده و برای تأمین هزینه آن دزدی کرده و الان در زندان است. در مورد روز واقعه می گوید که تحمل حضور در خانه را ندارم، این خانه بیشتر شبیه جهنم است، بنابراین بیرون رفته بودم. از بیرون که آمدم خسته بودم، رفته خوابیدم. به همسرم گفتم اگر کسی زنگ زد، مرا بیدار نکن، ولی او ۱۰ دقیقه بعد بیدارم کرد و گفت تلفن با تو کار دارد. دعویامان شد و کار به فحاشی کشید، اول خواست مرا خفه کند، بعد رفت خودزنی کرد، او را با دخترم آوردیم بیمارستان، او دو هفته پیش نیز می خواسته با طناب خودکشی کند.

بحث ما این نیست که آیا این زن، شوهر خودش را کشته یا شوهرش خودزنی کرده است. هر کدام از دو حالت واقعیت داشته باشند، در نتیجه ماجرا فرقی ایجاد نمی شود. چنین خانهای با همان توصیفی که کرده یک جهنم واقعی است. مگر ممکن است که ما در جامعه خود بی خیال باشیم و در کنارمان نهاد خانواده ای باشد که وصف آن جهنم باشد؟

سرمقاله

ما جزیی از جنگ نیستیم!

دکتر علی اصغر پیوندی
رئیس جمعیت هلال احمر

چند هفته ای از حمله مسلحانه به آمبولانس امدادی جمعیت هلال احمر و عروج شهادت گونه کوهسار فاتحی، امدادگر فقید شهر کامیاران می گذرد. هنوز هم با گذشت حدود یک ماه از حادثه، زخم این اتفاق تلخ مثل روز اول تازه است. همه می دانیم که مصونیت از تعرض و لزوم حمایت از کارکنان، تجهیزات و آمبولانس های امدادی سازمان های بشردوستانه نه تنها ریشه در آیین، سنن و متون دینی و آموزه های شرعی و اخلاقی و عقلی جوامع مختلف دارد، بلکه به اشکال مختلف در قوانین و مقررات ملی کشورها و همچنین کنوانسیون ها و اسناد بین المللی هم تجلی یافته است.

در این خصوص می توان به کنوانسیون چهار گانه ژنو (مصوب سال ۱۹۴۹) و پروتکل الحاقی (مصوب سال ۱۹۷۷) اشاره کرد که به تفصیل به مقوله لزوم حمایت از این افراد و تجهیزات امدادی - درمانی پرداخته و مصونیت از تعرض به آنها نیز مورد تأکید قرار گرفته است. بر این اساس نفس حمله به آمبولانس امدادی هلال احمر فارغ از دلیل و علت آن و در گذشت تألم یار امدادگر فقید جمعیت هلال احمر استان کردستان در هنگام انجام ماموریت امدادی، نقض

همه چارچوب ها و قوانین شرعی، عرفی و عقلی ملی و بین المللی بوده و از سوی همه انسان های آزاده جهان محکوم است؛ به عبارتی ساده تر خود اقدام مهمتر از علت اقدام است. این اتفاق هر علتی که داشته باشد، شکستن قبح حمله به آمبولانس های امدادی است و اگر چنین تعرضاتی تکرار شود، فرایند نجات جان انسان ها را در شرایط بحرانی دچار مشکل می کند. در این شرایط دیگر چگونه امدادگری جرأت می کند تا به کمک هم نوعان خود در حوادث و بحران ها بشتابد؟ بنابراین لازم است همه نهادها و دستگاه های ملی که متولی رسیدگی به این موضوع مهم هستند، ضمن پیگیری زوایای مختلف این اقدام زمینه بروز و ظهور اقدامات اینچنینی را در آینده از بین ببرند. امیدوارم رسانه های فراگیر ملی هم با اطلاع رسانی صحیح اصول هفت گانه و بنیادین جمعیت هلال احمر با تأکید بر اصل بیطرفی، این نهاد مردمی و عام المنفعه را در معرفی مأموریت های بشردوستانه و لزوم مصونیت عوامل امدادی جمعیت هلال احمر یاری بکنند تا ان شاء الله دیگر شاهد چنین حوادث تلخی نباشیم.

شعار هلال احمر و صلیب سرخ جهانی این است که: ما جزیی از جنگ نیستیم، اگر حرمت نهادهای امدادی در میان همه اقشار، گروه ها و تمامی مردم رعایت نشود، آنگاه جنگ همه را خواهد بلعد و صلح و آرامش از دسترس ما دور می شود.

۵ دلیل برای این که «شبی با عبیدی» را نبینیم

تو مجری نیستی عمو اکبر

۱۲ صفحه

شهرتنگ

صاحب ویلا: باغ وحش خواری دیده بودید تا حالا انصافاً؟

۱۶ صفحه

سهیلا و شهربانو را به دلیل پوشش نامناسب به رادیو راه ندادند

اخراج خواهران منصوریان از صداوسیما!

۱۵ صفحه